

وضعیت بهتر از گذشته است

محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور در مراسم روز جهانی پست با اشاره به دیدار خود با دبیرکل سازمان ملل، گفت: «در ملاقات با دبیرکل سازمان ملل در یکی از سفرهای خارجی او گفت «جنگ ۱۲ روزه باعث شد پرونده سرنگونی حکومت ایران بسته شود» یعنی هر حرکت مردم ایران به استحکام و انسجام بیشتر منجر شد که این همبستگی ایجاد شده پس از جنگ ۱۲ روزه سرمایه اجتماعی در وضعیت توقف آتش به آن نیاز داریم.» عارف با بیان اینکه ما جنگ‌طلب نیستیم اما دشمنان و در رأس آن آمریکا فهمید که در صورت جنگ علیه ایران باید برای آتش‌بس التماس کند، ادامه داد: «ما آمادگی رودررویی با دشمنان را داریم ولی نمی‌خواهیم رودررو شویم. دشمنان از طریق کانال‌های مختلف برای توقف آتش پیام می‌دادند و امروز نیز وضعیت ما به مراتب بهتر و منسجم‌تر از گذشته است و با نگرانی رو به رو نیستیم.»

مقام پرست‌ها و تکذیب آیات خدا

احمد علم‌الهدی، امام جمعه مشهد در خطبه‌های این هفته نماز جمعه گفت: «مردم ما با لایبالی‌گری‌ها، بی‌پندوباری‌ها و عرفی شدن دین شاد نمی‌شوند؛ یک عده آدم‌هایی که روزی در این مملکت طرفدار حلال و حرام خدا بودند در این روزها آن طرف میز ایستادند و ضد احکام الهی رفتار می‌کنند؛ آیا جز این است که آن‌ها مصداق این آیه قرار گرفتند که به خاطر بدرفتاری‌ها و مقام‌پرستی‌ها به این نقطه رسیدند تا آیات خدا را تکذیب کنند و قانون حجاب را «قانون متروک و ازکار افتاده قانونی» بدانند؟ متأسفانه بعضی از اندیشه‌های فاسد فرصت‌طلب و قدرت‌طلب و برخی از سودجویی‌های حرام باعث می‌شود در داخل با مشکل مواجه شویم که امیدواریم با کمک خداوند همانطور که ۴۵ سال مقتدرانه بر دشمن پیروز شدیم، امروز نیز با اقتدار و نیرومندتر از روز اول در مقابل این مشکلات بایستیم و در مقابل چشم جهانیان جلوه کنیم.»

طرح سه‌فوریتی برای جلوگیری از CFT

مجتبی ذوالنوری، نماینده مجلس دوازدهم در آیین بزرگداشت عمران بهرامی و یحیی السنوار گفت: «تا زمانی که ما تحت تحریم هستیم و مجبوریم برای تامین نیازهای کشور تحریم‌ها را دور بزنیم، عضویت در سی.اف.تی به منزله انداختن طناب به گردن خودمان است، اما اگر روزی تحریم‌ها برداشته شود، نخستین کشوری که این کنوانسیون را امضا می‌کند ما خواهیم بود.» او با ذکر اینکه مبنای کنوانسیون سی.اف.تی اتاق شیشه‌ای و الزام به شفافیت مطلق است، گفت: در این نظام، اگر آمریکا یا هر کشور دیگری نسبت به شرط تحفظ یا حق شرط ایران اعتراض کند، عمل‌آتمام مفاد توافق بی‌اثر می‌شود؛ همان‌گونه که در برجام نیز وعده دادند مکانیزم ماشه فعال نخواهد شد اما در عمل خلاف آن ثابت شد اکنون این موضوع در مجلس شورای اسلامی معلق است و طرحی سه‌فوریتی از سوی آقای مالک سریشی برای جلوگیری از اجرای آن در دست بررسی است.»

گفت‌وگو با عباس عبدی درباره کتاب اخیرش «بازی اولتیماتوم؛ ایران جامعه دوقطبی»:

سیاست در ایران و ناکامی در بازی اولتیماتوم

سمیه متقی
دبیر گروه سیاست

کتاب «بازی اولتیماتوم؛ ایران جامعه دوقطبی» طی هفته‌های اخیر به کتاب فروشی‌ها رسید و حالا خبر از به چاپ دوم رسیدن آن در میان است؛ کتابی که به تحلیل وضعیت ایران بر اساس پژوهش‌ها درباره ارزش‌ها و نگرش‌های مردم از سال ۱۳۵۳ تا ۱۴۰۳ پرداخته است. البته این کتاب دو بخش پیوسته اما متفاوت از سایر بخش‌ها را نیز داراست؛ یکی درباره انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۴۰۳ و دیگری نقد نظرات محمدتقی مصباح‌یزدی. درباره کتاب «بازی اولتیماتوم» گفت‌وگویی با عباس عبدی، نویسنده کتاب، تحلیلگر و پژوهشگر سیاسی و اجتماعی داشته‌ایم. عبدی در بخشی از این گفت‌وگو تأکید می‌کند: «به هر حال تفکر و ذهنیت ایشان (محمدتقی مصباح‌یزدی) در مقطعی اثرگذار بوده است و هنوز هم شاگردان و طرفداران جدی دارد. این ذهنیت دقیقاً در بازی اولتیماتوم تأکید دارد که هیچ چیز را نباید به طرف مقابل داد و همه چیز را برای خود نگه‌دار. کل این کتاب بر اساس همان بازی اولتیماتوم می‌خواهد بگوید: «قبول، هیچ چیز را به بقیه نده اما آن را از تو می‌گیریم این چیزی نیست که تا ابد دست کسی بماند بلکه بالاخره گرفته می‌شود.»

شما تصمیمات عقلایی و به سود همه بگیرید. مثلاً آنجا که گفته می‌شود به شما مقداری پول داده می‌شود که آن را با دیگری تقسیم کنید، شما می‌توانید منصفانه یا تمامت‌خواهانه رفتار کنید. این بازی به شما می‌گوید که اگر شما از چه مبلغی کمتر بدهی طرف از شما قبول نمی‌کند؛ یعنی حتی اگر مجانی برای او باشد، آن را نمی‌پذیرد و وقتی نپذیرد چه می‌شود؟ در واقع تو هم زبان می‌کنی؟ به عبارتی این بازی می‌گوید که اگر به خاطر منافع خودت، نخواستی و نتوانی با دیگران تفاهم کنی و سهم منصفانه‌ای به آن‌ها بدهی دیر یا زود همه این منافع از تو گرفته می‌شود. نکته دیگر این است که دفعه بعد همه اینها در اختیار کسی دیگر قرار می‌گیرد و او هم اگر همین روش را ادامه دهد، از او هم گرفته می‌شود. راه‌حل بازی این است که روی منافع مشترک تفاهم کنید و مشارکت و سهم دیگران را به آنها بدهید که دچار این دور باطل در بازی نشوید. در مقاله اول این را توضیح داده‌ام و گفته‌ام که چگونه سیر تاریخی ایران با این بازی تطبیق دارد و آن کسی که به او منابع مادی داده شده؛ چگونه انحصارطلبی می‌کند و آن را تقسیم نمی‌کند وقتی تقسیم منصفانه‌ای اتفاق نیفتاد، دیر یا زود این منابع از او گرفته می‌شود. مقالات دیگر این را توضیح می‌دهد که ساختار بازی در حوزه‌های دیگر هم کمابیش همین است. اگر شما مقاله جمعیت آن را ببینید شاید تعجب کنید که جمعیت چه ربطی به این بازی دارد؟ ربطش این است که در ایران پس از پیروزی انقلاب با رشد ۳/۹ درصدی مواجه بودیم که در تاریخ کشورها از ارقام بالایی رشد جمعیت و کم‌سابقه است. این رقم شاید در جوامع کوچک وجود داشته باشد اما وجود آن در جوامعی مثل ما آن هم صرفاً با زاد و ولد (نه مهاجرت) بسیار خاص است. چنین جامعه‌ای که زمانی این گونه بوده است و بعداً در مسیری قرار می‌گیرد که می‌خواهد رشد جمعیتش را کاهش دهد، می‌بینیم که در مسیر کاهش رشد جمعیت مثل امروز به سرعت هر چه تمام‌تر پیش می‌رود. چنانچه همانطور که می‌دانید دکتر مرندي در اصولگرا هم هست به عنوان مجری طرح کاهش جمعیت بود؛ جایزه بین‌المل